

Αλληλεγγύη στα συντρόφια μας. Λευτεριά στη Γάζα. Λευτεριά στην Παλαιστίνη

Το σύντομο αυτό σημείωμα γράφτηκε ξημερώματα Τρίτης 30 Σεπτεμβρίου του 2025 ενώ τα πλοία του διεθνούς στόλου αλληλεγγύης Global Sumud Flotilla απέχουν λιγότερο από 250 NM από τη Γάζα και λιγότερα από 100 NM από τη ζώνη υψηλού κινδύνου, σύμφωνα με τη διαρκή ροή ενημέρωσης που παρέχεται από τα δημόσια κανάλια επικοινωνίας του March to Gaza Greece και του Global Sumud Flotilla.

Ο Διεθνής Στόλος Αλληλεγγύης μας καλεί να στρέψουμε το βλέμμα στη Γάζα και στη διεθνή αποστολή, να αναλάβουμε όλες τις πρωτοβουλίες θεσμικές και συλλογικές για να παραμείνουν όλοι και όλες ασφαλείς και να επιτευχθεί ο στόχος αυτού του ταξιδιού, να σπάσει ο ναυτικός αποκλεισμός της πολύπαθης Γάζας, να ανοίξει ο ανθρωπιστικός διάδρομος και να μεταφερθεί η ανθρωπιστική βοήθεια.

Σε μία περίπου εβδομάδα από τώρα συμπληρώνονται δύο χρόνια από την 7^η Οκτωβρίου του 2023, από όταν δηλαδή η Γάζα μετατράπηκε σε ένα σφαγείο κι έγινε το δραματικό σκηνικό τοπίο μιας κατάστασης διαρκούς και κλιμακούμενης διεθνούς κρίσης, αυταρχικοποίησης των θεσμικών λειτουργιών και πλήρους υποχώρησης κάθε έννοιας δημοκρατικού ελέγχου προς αυτές. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν γραφτεί πολλά και σπουδαία ερευνητικά και πολιτικά κείμενα που τεκμηριώνουν με συστηματικό τρόπο γιατί αυτό που συμβαίνει αυτά τα δύο χρόνια στη Γάζα αποτελεί γενοκτονία: μαζικοί θάνατοι, συστηματικός βίαιος εκτοπισμός, συντριβή της πόλης - έχει ονομαστεί Urbicide- διάλυση όλων των δημόσιων υποδομών και των δομών ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, αποκλεισμός της Γάζας και παρεμπόδιση των θεσμών ανθρωπιστικής βοήθειας, δολοφονίες δημοσιογράφων και μελών ανθρωπιστικών αποστολών και λιμός, είναι μεταξύ άλλων τα φριχτά τεκμήρια αυτού που ονομάζεται με τους όρους πολλαπλώς καταπατημένου διεθνούς δικαίου γενοκτονία. Κι όλα αυτά μοιάζουν να είναι τελευταίες δραματικές πράξεις μιας μακρόχρονης ιστορίας αποικιοκρατίας και απαρτχάιντ σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Είναι όμως όντως τελευταίες;

Υπάρχει κάποιο μέλλον που μπορούν οι λαοί να λένε την τελευταία λέξη; Ο δίκαιος αγώνας του παλαιστινιακού λαού για αυτοδιάθεση, η παλαιστινιακή αντίσταση και το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης έχουν καταφέρει να προκαλέσουν ρωγμές και μετατοπίσεις σε ένα σύστημα διεθνούς πολιτικής που επίμονα παρουσιάζεται ως ανελαστικό ή ακόμη χειρότερα «νέο-αυτοκρατορικό». Δεν

είναι όμως έτσι. Και δε θα μας «μάθουν» διεθνή πολιτική ιστορία οι κρετίνοι. Υπάρχει η ιστορικότητα των συλλογικών κινήμάτων και αντιστάσεων. Υπάρχει η μακρά ιστορία αγώνων ενάντια στην αποικιοκρατία, το νήμα της οποίας σήμερα πιάνουν οι αναδυόμενοι αγώνες. Δεν πρόκειται για βερμπαλιστικά σχήματα ή ουσιοκρατικές αφαιρέσεις, δεν πρόκειται δύο συμβολικούς ή χάρτινους κόσμους που συγκρούονται, υπάρχουν ανταγωνιστικά πολιτικά σχέδια, κοινωνικές και πολιτικές διεργασίες που εξελίσσονται.

Θα ήθελα να γράψω πολλά για τους ανθρώπους του διεθνούς στόλου αλληλεγγύης, για αυτούς που τώρα πλέουν προς τη Γάζα. Για αυτούς και αυτές που ξέρω καλύτερα, αλλά και για τους άλλους και τις άλλες που θα ήθελα να γνωρίσω. Θα ήθελα να γράψω πόσο σπουδαίοι και σπουδαίες είναι. Τα πολλά λόγια είναι φτωχά όμως.

Τους ευχαριστούμε και τις ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας γιατί μας δίνουν την ευκαιρία στο περιθώριο των μικρών άχαρων και ιδιωτικοποιημένων ζωών που ζούμε, εν μέσω αφελών προθεσμιών και άλλων πεζών μικρό-αγωνιών που καθορίζουν την καθημερινότητα, να μπορούμε να φανταστούμε ένα μέλλον αγώνων και αλληλεγγύης.

Όπως έλεγαν και οι επιβαίνουσες και επιβαίνοντες του Madleen, του πρώτου μικρού πλοίου που ταξίδεψε στις αρχές του καλοκαιριού με τον ίδιο στόχο, «το ζήτημα δεν είμαστε εμείς, αλλά είναι η Γάζα και οι Παλαιστίνιοι». Όλα τα μάτια στον στόλο. Όλα τα μάτια στη Γάζα.

Αλληλεγγύη στα συντρόφια μας. Λευτεριά στη Γάζα. Λευτεριά στην Παλαιστίνη.

*Το σκίτσο Global Sumud Flotilla που συνοδεύει τη δημοσίευση είναι του Γιώργου Τσαρδανίδη.